

Немачко-француски план је позив на безусловну капитулацију. Не само да се у њему од Србије тражи да фактички призна Косово већ су изостављене и било какве озбиљне гаранције за поштовање мањинских права Срба на КиМ. Без таквих гаранција ниједан споразум за Србију није прихватљив. Минимум на коме српска страна мора да инсистира је развијен систем територијалних и нетериторијалних (културних) аутономија за Србе и припаднике других мањина. Свако ко прихвати или подржи немачко-француски предлог преузима одговорност за све што се на КиМ може догодити. На том простору постоји вековни етничко-верски сукоб који не може бити решен применом уставних аранжмана који постоје у културно хомогеним друштвима. Сукоби лако могу поново избити.

Предлог Статута Заједнице српских општина који је сачинила немачка Фондација Фридрих Еберт не заслужује ни да се о њему води стручна расправа, а камоли да га Србија и Срби на КиМ прихвате. Он је далеко испод нивоа концепта мањинске аутономије који су деведесетих предлагале странке војвођанских Мађара. Косово је дубоко подељено друштво и, да би оно добило статус пуноправне државе, међународна заједница би морала да понуди решење попут Дејтонског споразума. Уставни поредак Косова морале би да прихвате све етничке заједнице. Такође, морао би да постоји развијен систем међународног надзора над његовим спровођењем. Посредничку улогу требало би да имају не само западне државе, већ и друге, посебно оне које су у својој историји биле суочене са етничким сукобима.

Свако ко прихвати или подржи немачко-француски предлог преузима одговорност за све што се на КиМ може догодити. На том простору постоји вековни етничко-верски сукоб који не може бити решен применом уставних аранжмана који постоје у културно хомогеним друштвима. Сукоби лако могу поново избити

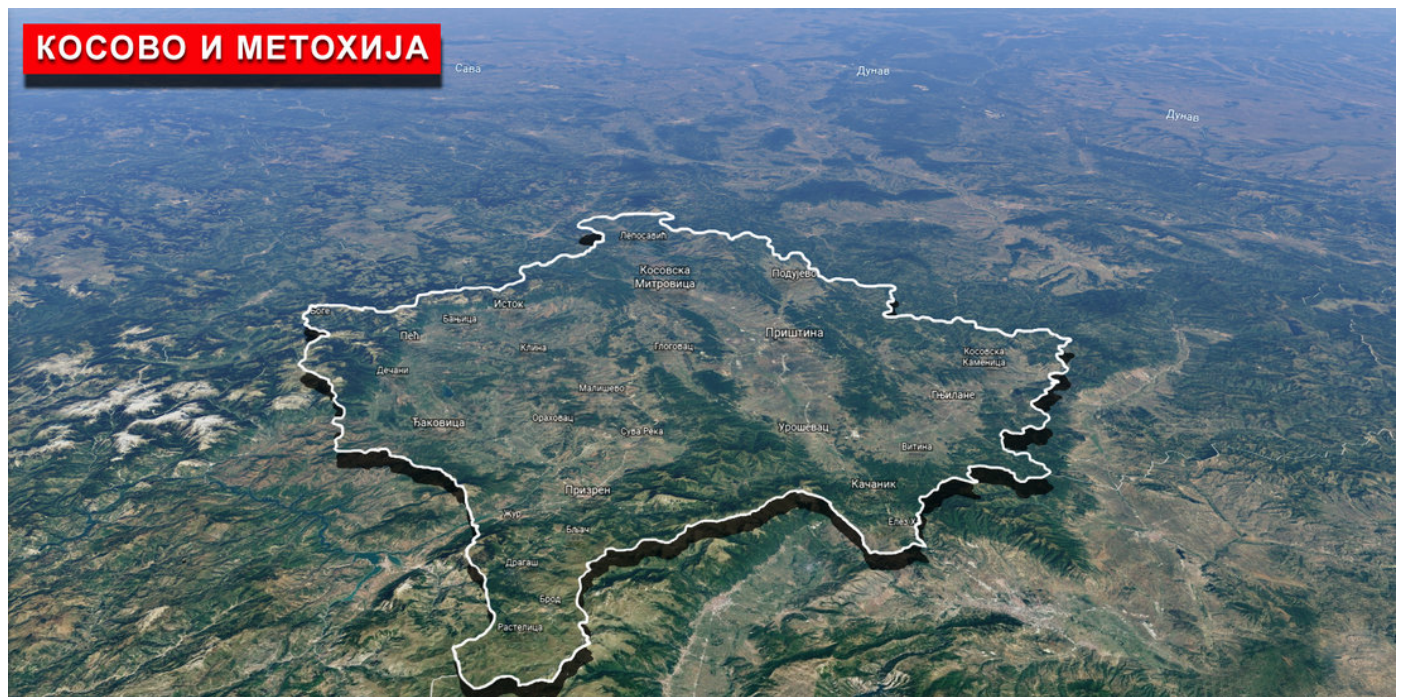
Понуђено решење по коме је положај Срба дефинисан само Уставом Косова не сме бити прихваћено. У Устав и правни поредак Косова не верују ни Албанци. Осим тога, немачко-француски план не уважава ни међународно јавно право, посебно Резолуцију 1244 СБ УН.

Француско-немачки споразум је позив на безусловну капитулацију

Пише: Мирослав Самарџић
петак, 03 фебруар 2023 23:51

Александар Вучић десет година је постепено прихватио захтеве који су стизали из Берлина, Брисела и Вашингтона. Украјински рат убрзао је процесе интеграције Србије у западни поредак моћи, а Вучић је изгубио досадашње спољнополитичке ослободитеље. Корак по корак он се приближавао фактичком признавању Косова. За узврат је добијао политичку подршку из западних престоница. Србија је била и важна за реализацију кинеске иницијативе Појас и пут, а Вучић је скупо плаћао државним новцем подршку коју је добијао из Пекинга. Због новонасталих међународних околности кинески продор у Европу преко Србије биће заустављен и Вучић Си Ђипингу више неће бити важан.

Путин ни пре избијања рата није имао јасан концепт балканске политике. Најзначајнија последица руске немоћи на Балкану биће амерички притисак за ликвидацију аутономије републике Српске. Довођење у питању сложене структуре БиХ успостављене Дејтонским уговором најозбиљнија је претња миру на простору бивше Југославије. Додиково претерано наглашавање лојалности Москви било је политички непромишљено. Он је на тај начин само потпиривао јастребове у Вашингтону да инсистирају на реинтеграцији БиХ како би била уклоњена “проруска енклава” која се налази дубоко у позадини НАТО-а.

Уколико Вучић жели да остане на власти пред њим је само један пут – безусловна капитулација. Не само да ће фактички, ако не и формално, признати Косово и увести санкције Русији већ ће морати и да ликвидира аутономију Републике Српске. Заузврат, Србија ће добити обећање о убрзаним евроинтеграцијама, тј. ништа. ЕУ се ионако распада, а чланство у њој не би Србији донело значајну корист. Напротив, као део евроатлантског блока, она би била приморана да сноси трошкове западних империјалних интервенција, и за сада, хладног рата са Кином. За Србију није питање како да постане чланица ЕУ, већ како да смањи штету која њој може бити нанета због дезинтеграција Уније.

Уколико Вучић жели да остане на власти пред њим је само један пут – безусловна капитулација

После повлачења из Русије западне фирме више не могу да напуштају страна тржишта. Нису оне ни дошле у Србију да нама донесу паре, него да остваре профит и да га изнесу. Сталним увођењем санкција западне државе наносе огромну штету својим привредама јер велика тржишта препуштају фирмама из других земаља.

Економија Србије биће у потпуности претворена у периферни додатак западних привреда као извор јефтиних сировина чија експлоатација је еколошки деструктивна. Губитак суверенитета биће готово потпун.

Да би крупне одлуке у вези са Косовом биле донете Вучић ће бити приморан да направи савез са проевропским политичким партијама и престоничким интелектуалним прозападним круговима. Косовска капитулација највероватније неће изазвати значајније политичке потресе, баш као што је то био случај и када је Милошевић одустајао од подршке прекодринским Србима. За највећи број галамџијских националиста “српство” је одувек било само идеологија која је корисна за стицање политичког утицаја и привилегија. Такве је најбоље описао Јован Стерија Поповић.

Српска православна црква биће истерана на чистину. Према досадашњем понашању већине епископа они ће се вероватно држати еванђеоске догме да је свака власт од бога, па и она која изда Косово.

Француско-немачки споразум је позив на безусловну капитулацију

Пише: Мирослав Самарџић
петак, 03 фебруар 2023 23:51

Првим српским устанком 1804. започета је борба за стварање самосталне државе. После више од два века крвавих ратова и милиона жртава Србија је поново колонизирана. Њено ослобађање у XXI веку могуће је само као део борбе потлачених народа света против неолибералног капитализма и империјализма. Да би била део тог светског покрета Србија се мора ослободити фантазија о “српском свету”, “великој Србији” и сл. Такви политички концепти водили су српско друштво од краја осамдесетих из пораза у пораз.

Убрзано решавање косовског питања је део стратегије Сједињених Држава за очување светске хегемоније угрожене успоном Кине. САД су брутална империја која је, када су њени интереси у питању, спремна да употребљава сва средства. Више него икад неопходни су нам мудри и опрезни политичари којима су интереси народа и државе на првом месту. А никад их није било мање.

(Аутор је политиколог из Зрењанина)□